

De kerkuil binnenstebuiten

Ze groeien als kolen

Vanaf de vierde week ontwikkelt de gezichtssluier van onze kerkuil zich ten volle : ook de typische bruine randveertjes komen dan tevoorschijn. Ze zijn ook in staat om zich beter te verdedigen tegen belagers door op hun rug te rollen en met de klauwen van zich af te bijten. De prooiaanvoer door de ouders bereikt geleidelijk aan z'n toppunt : met een gemiddelde van 20 prooien per dag zijn de ouders 's nachts constant in de weer. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de uilen groeien als kolen. In de vijfde week bereiken de jongen kerkuilen reeds het gewicht van hun ouders om een maximum te bereiken van 380 tot 400 gr. De jonge kerkuilen lopen nu vaak rond in het nest en wanneer er weinig hindernissen zijn, kan het soms gebeuren dat een kerkuil uit het nest valt. Dit komt vaak voor wanneer de weersomstandigheden buiten slecht zijn en de ouders maar weinig voedsel kunnen aanvoeren. De jongen zijn dan hongerig en verdringen elkaar voor de opening van het nest, met alle gevolgen vandien... Een kerkuil die uit het nest is gevallen, is niet automatisch verloren. Indien hij de val heeft overleefd, zal hij ongetwijfeld luid blazen naar voedsel en zullen z'n ouders hem op die manier ontdekken en verder prooien bij hem aanvoeren. Het is natuurlijk evident dat het terugzetten van de kerkuil in het nest de beste oplossing is. Om het uit het nest springen zo minimaal mogelijk te houden, zijn onze nestkasten in twee volwaardige compartimenten ingedeeld. Het is ook mogelijk dat de gevallen kerkuil het slachtoffer wordt van predatie door bijvoorbeeld de huiskat of de hond. Door hun beweeglijkheid en de eerste oefeningen met de vleugels in hun nestruimte verliezen de kerkuilen langzaam hun dons en komen de prachtige kerkuilenveren volledig tevoorschijn. De jonge kerkuilen zijn klaar voor hun eerste vlucht.

